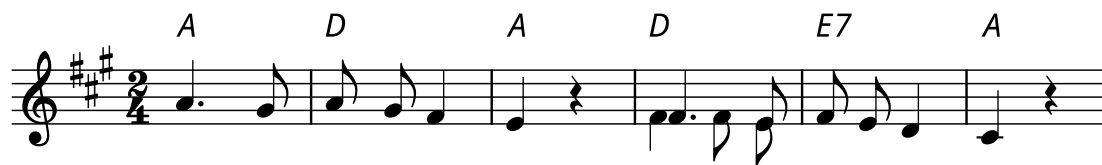

Ta štramberska brana

1. Ta štram-ber-ska bra - na, pě - kně ma-lo-va - na,

podňuse-di ma-pa-nen-ka ce - la u-pla-ka - na. -na.

<p>1. Ta štramberska brana,
pěkně malována,
pod ňu sedi ma panenka
cela uplakana.</p>	<p>5. Něhcu, nězostanu,
vim, že tva něbudu,
maměnka mi povědali,
že ty němaš domu.</p>
<p>2. Co plačeš, nařikaš,
dyž mě tu ešče maš,
deprem buděš nařikati,
ež mě nazuhlidaš.</p>	<p>6. Třebas němam domu,
edem malu chalupku,
a já si tě přece vezmu
za věrnu manželku.</p>
<p>3. Přišla do maštale,
stala u postěle,
stavaj, stavaj, muj synečku,
já sem přišla k tobě.</p>	<p>7. Misto domu sveho
mam koně vraneho,
paru pistul, karabinu
a sedlo na něho.</p>
<p>4. Na co by já staval,
dyž by já ešče spal,
možeš tudy se mnu zostať
a se mnu se vyspať.</p>	<p>8. Na konička skočim,
klobučkem zatočim,
spanembohem, moja mila,
Bohu tě poručim.</p>

